

CAVALL BERNAT

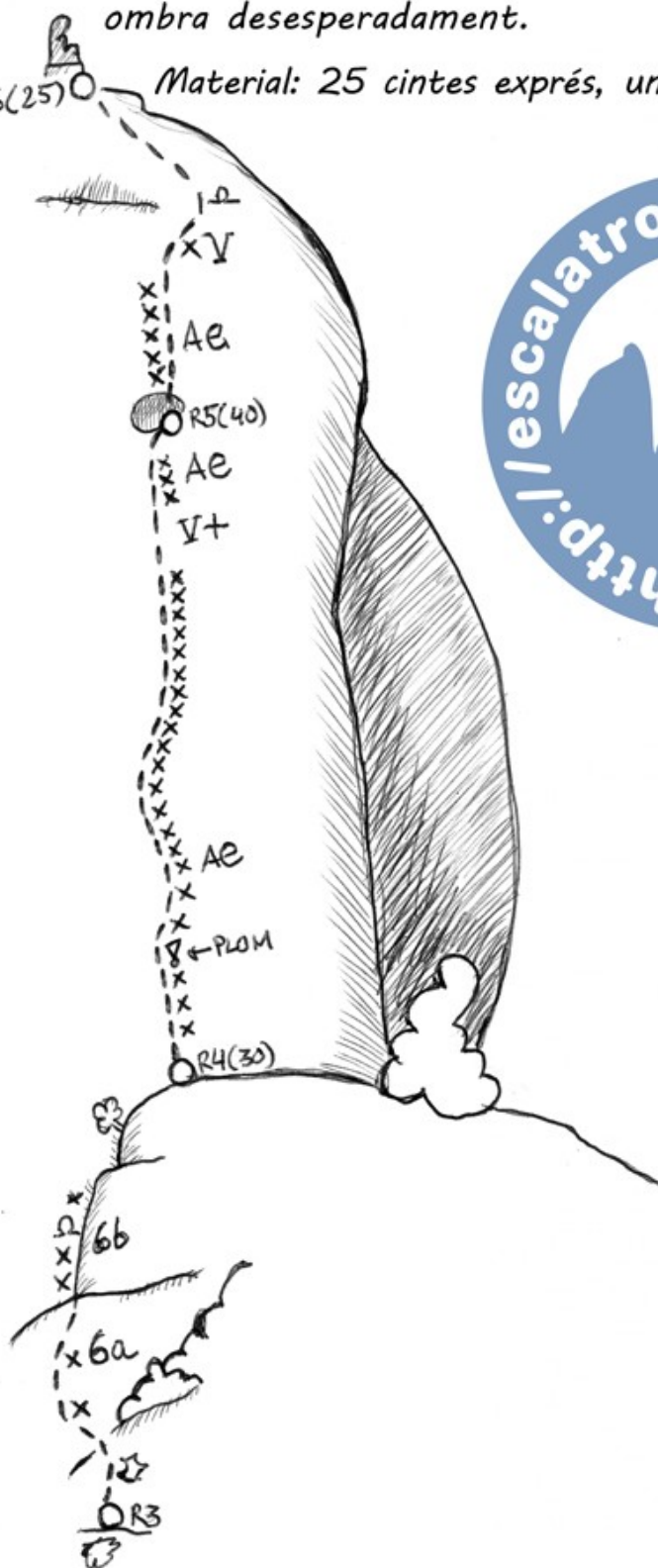
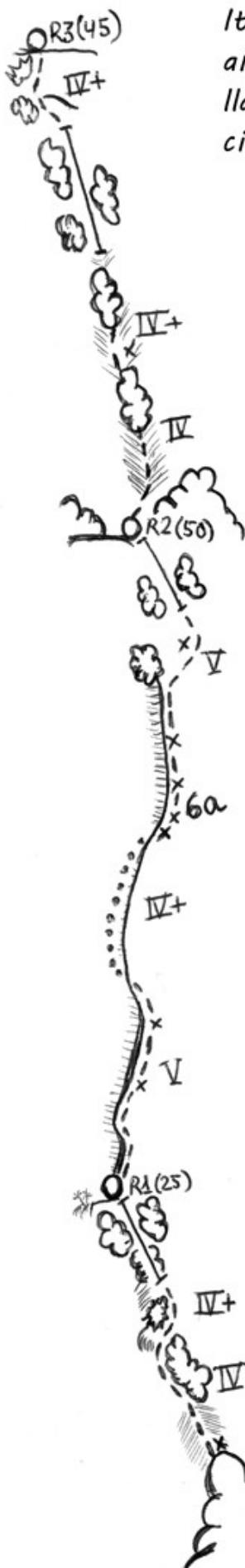
LA FESTA DEL PACA (MD) 215m

Oberta l'any 1997 per Jaume Clotet "Paca"

Itinerari totalment equipat que avança pel vessant nord del Cavall amb un primer i tercer llargs absolutament infumables. Bonica llastra a la segona tirada i artificial d'expansió per arribar al cim. Només apta per a col·leccionistes o per aquells que cerquin ombra desesperadament.

R6(25)

Material: 25 cintes exprés, un ganxo i els estreps.

Pujar al cim del Cavall és sempre una alegria, tot i que aquest cop la via et deixa una sensació agredolça. Amb un bonic segon llarg i les dos darreres tirades d'artificial d'aquell que et toca estirar-te una mica, el primer i el tercer llargs són tant cutres que condicionen irremeiablement tota l'ascensió.

La Festa del Paca és la típica via per col·leccionistes que això sí, ens dóna la possibilitat d'ascendir per la banda menys transitada del Cavall i gaudir d'una bona ombra, tant desitjada els mesos d'estiu. Totalment equipada amb espits de color verd i alguna cadena i corda fixa als trams més trencats, només ens caldrà carregar les cintes, els estreps i un ganxo per guanyar el cim de l'Agulla per antonomàsia.

- Via: La Festa del Paca
- Zona: Montserrat - Cavall Bernat
- Dificultat: 6b/Ae (MD)
- Dificultat obligada: V+/Ae
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Mitjà/baix
- Llargària: 215 metres
- Equipament: Via equipada amb espits de color verd i un copperhead
- Material: 25 cintes exprés, un ganxo i els estreps
- Orientació: Nord
- Valoració: **

Aproximació:

Deixem el vehicle a l'aparcament del Refugi de Santa Cecília i prenem el camí de l'Arrel direcció al Monestir. Un cop passat el desviament per pujar a la Paret de Diables trobarem una canal que remuntem. Al cap de poc trobarem una franja rocallosa que evitem per l'esquerra. De seguida que puguem passem de nou a la dreta i continuem per una canal terrosa fins a peu de via. Els darrers metres haurem d'enfilarnos per una llengua terrosa bastant delicada abans d'abastir un espit on farem la R-0.

La via:

El primer llarg és força desagradable, trencat, terrós, herbós i per això mateix delicat, tot i que al final trobarem una corda fixa que ens ajudarà a arribar a la reunió. Per contra la segona tirada és la més interessant del recorregut, on resseguim una llastra que ens permet escalar en bavaresa, xemeneia o encastant l'espatlla segons necessitem; abans d'atènyer una cadena que ens mena a la reunió tenim un curt tram de placa. La tercera tirada segueix la tònica de la primera, amb un pas delicat per entrar a la reunió. El següent llarg té uns primers metres trencats fins al primer espit, després la cosa millora i a la part superior ataquem un curt diedre (6b o A0). Els dos següents llargs són d'artificial; el cinquè té un tram en lliure bastant intimidant, però quan t'hi poses vas trobant bones gandes (també es pot passar amb ganxos).

Descens:

Dos ràpels pel vessant sud, un de 20 metres fins a sobre la berruga i un altre de 40 fins l'inici de la via Normal. Després anirem a agafar la canal del Cavall i desfarem el camí d'aproximació.

El que més m'ha agradat:

- Segon llarg bonic, amb bavaresa, encastament una mica de placa.
- Ombra quasi tot el dia.
- Pujar al Cavall sempre és un plaer.

El que no m'ha agradat tant:

- Primer i tercer llargs terrosos, vegetals, trencats i exposats, desmereixen la resta de la via.
- A la reunió de l'ull a banda dels espits de la R hi havia un bon grapat de parabolts que algun [slackliner](#) es va deixar per allà oblidats.